
Autuas se kansa, joka tuntee juhlarieemun

By David Wilkerson

October 13, 1997 Psalmin kirjoittaja kuvaa ihania salaisuuksia täyden, iloisen elämän elämisestä: Autuas se kansa, joka tuntee juhlarieemun, ne, jotka vaeltavat sinun kasvojesi valkeudessa, Herra (Ps.89:16). Tämän jakeen hepreankielinen merkitys tuo esille: Niillä, jotka heräävät joka aamu näkyyn iloitsemisesta, on rauha, voima ja onni. Heidän elämänsä on täynnä aamuauringon iloa.

Lyhyesti sanottuna psalmin kirjoittaja kertoo meille: On olemassa tietty iloinen sointu, joka on niin voimakas ja merkityksellinen, että se on aivan voitokkaan elämän perustekijöitä.

Kaikki, jotka tuntevat tuon iloisen soinnun, tulevat itsevarmoiksi ja pelottomiksi. He vaeltavat läpi elämänsä yhä enenevässä turvallisuuden tunteessa. He voittavat masennuksen vaikka olisivat saatanan kiusattavina. Heidän sydämensä ovat horjumattomat ja levolliset - koska Pyhä Henki on valaissut heille tuon iloisen soinnun salaisuuden!

Niin, mikä sitten on tuo iloinen sointu?

Psalmin kirjoittaja rinnastaa iloisen soinnun juutalaisten riemuvuoteen! Riemuvuoden historia löytyy kolmannen Mooseksen kirjan 25. luvussa. Tämä riemuvuoden viettäminen saa alkunsa Herran käskystä Israelille, että maan on annettava levätä viljelemisestä joka seitsemäs vuosi. Seitsemännen vuoden tuli olla sapattivuosi, jolloin maan tuli olla kesantona. Sinä vuotena kansa ei saanut kylvää eikä istuttaa, ei koota hedelmiä eikä mitään satoa: Kuutena vuotena kylvä peltosi ja kuutena vuotena leikkaa viinitarhasi ja korjaa niiden sato, mutta seitsemäntenä vuotena olkoon maalla levon aika, sapatti Herran kunniaksi; silloin älä kylvä peltoasi äläkä leikkaa viinitarhaasi (3.Moos.25:3-4).

Herra kirjaimellisesti pysäytti kaiken maanviljelytyön koko vuodeksi. Tämä tarkoitti sitä, että Israelin oli elettävä tuo aika ilmaan mitään näkyvää toimeentuloa. Heidän oli pantava elämänsä kokonaan Jumalan käsiin luottaen hänen huolenpitoonsa.

Tietenkin tähän tarvittiin paljon uskoa. Ajattelehän: koko vuoden aikana ei ollut satoa ruuaksi ... ei jyviä syöttää karjalle ... ei työtä maanviljelijöille ... ei työtä viinitarhureille. Monet uskovat tänään joutuisivat paniikin valtaan jo ensimmäisen viikon aikana puhumattakaan koko vuodesta. Israelilaiset todellakin aprikoivat: Mistä me saamme ruokamme seitsemännen vuoden aikana? Kuinka ruokimme perheemme ja karjamme? Meiltä on loppunut kaikki kuudennen vuoden aikana. Istummeko vain joutilaina ja annamme lastemme olla nälässä? Haluaako Jumala todella meidän vain katsoa, kun viinirypäleet mätänevät köynnöksessä? Eikö hän sallisi edes köyhien korjata puutteeseensa?

Jumalalla kuitenkin oli selvä tarkoitus antaessaan käskyn sapattivuodesta. Sen tarkoituksena oli tuoda ilmi hänen uskollisuutensa kansaansa kohtaan! Ja jos te sanotte: Mitä me syömme seitsemäntenä vuotena, kun meidän ei ole lupa kylvää eikä korjata satoamme?, niin minä käsken siunaukseni kuudentena vuotena tulemaan teille, niin että se tuottaa teille kolmen vuoden sadon (jakeet 20-21).

Mikä valtava lupaus - Jumala takasi Israelille kolminkertaisen sadon! Hän sanoi: Jos otatte uskon askeleen ja luotatte minuun, niin minä annan teille kuudentena vuotena sellaisen sadon, että se riittää kolmeksi vuodeksi. Ja kun te kylvätte kahdeksantena vuotena, on teillä vielä vanhaa satoa syödä; siihen asti, kunnes yhdeksäntenä vuotena sen sato on saatu, on teillä vanhaa syödä (jaa 22).

Minä uskon, että Herra sanoo tässä jotain hyvin tärkeää. Vaikka meillä olisi minkälaiset olosuhteet tahansa, niin hän aina pitää niistä huolen, jotka luottavat häneen ja tottelevat häntä.

Ajattele hetki kaikkia niitä tapauksia, joissa Jumala on täyttänyt kansansa tarpeet sen historian aikana:

Kun Israel oli erämaassa, ei heillä ollut supermarketteja. Siellä ei ollut ruohon korttakaan. Mutta Jumala antoi sataa mannaa taivaasta, niin että kansalla oli syötävää. Ja hän antoi putoilla lintuja korikaupalla taivaalta, että he saivat syödä lihaa. Hän antoi vettä kalliosta. Hän piti yliluonnollisesti heidän vaattensa ja kenkensä kunnossa, niin että ne eivät kuluneet neljänkymmenen vuoden käytössä.

Vanhassa Testamentissa me luemme kuinka korppi ruokki nälkäistä profeettaa. Jauhovakkanen ja öljypullo pysyivät ihmeellisesti täynnä. Ja kokonainen armeija lähti pakoon, kun kuului outoa meteliä - ja jätti tarpeeksi ruokatarpeita koko nälkäisen israelilaiskaupungin ruokkimiseen!

Uudessa Testamentissa me luemme, että vesi muuttui viiniksi. Raha löytyi kalan suusta veron maksamiseen. Ja viisituhatta ihmistä ruokittiin viidellä leivällä ja kahdella kalalla.

Kaikki nämä ihmeet huutavat meille: Jumala on uskollinen. Häneen voi luottaa! Ja nyt Kolmannen Mooseksen kirjan 25. luvussa me luemme eräästä toisesta yliluonnollisesta tapahtumasta - kypsä sato kuudentena vuotena.

Sitten Jumala käski kansan totella seitsemää peräkkäistä maan sapattikierrosta: Ja laske seitsemän vuosiviikkoa: seitsemän kertaa seitsemän vuotta, niin että seitsemän vuosiviikon aika on 49 vuotta (jae 8). Toisin sanoen: Viettäkää tätä sapattia joka seitsemäs vuosi neljänkymmenen yhdeksän vuoden aikana - seitsemän kertaa seitsemän sapatti.

Raamatun laskussa 49. vuoden jakso oli koko sukupolvi. Siitä voi päätellä, että tuo aika oli tarpeeksi pitkä, että koko sukupolvi oppisi luottamaan Herraan. Tuona aikana vanhemmat ja isovanhemmat omistaisivat uskon historian, jonka he voivat kertoa lapsilleen: Kyllä, se on totta! Ensimmäisen kuuden vuoden jälkeen Jumala antoi kaiken, mitä me tarvitsimme. Mutta kun seitsemäs vuosi alkoi, monet meistä pelkäsivät. Kuitenkin Jumalan huolenpito vei meidät kahdeksanteen vuoteen ja aina yhdeksänteen saakka. Joskus pelkäsimme, mutta aina oli riittävästi tarpeisiimme. Ei kukaan nähnyt nälkää, eikä kenenkään tarvinnut kerjätä. Kaikki tarpeemme täyttyivät. Jumala koetteli uskoamme - ja hän pysyi uskollisena!

Olen varma, kun sapatti otettiin käytäntöön, että oli ihmisiä, jotka eivät pitäneet sitä. He ehkä ajattelivat: En halua itselleni sellaisia vaikeuksia. Ei minulla ole tarpeeksi uskoa. Ja niin he menivät salaa pelloilleen yöllä ja kylvivät siemenen. Mutta heidän satonsa oli kitukasvuinen ja niukka.

Ja niille ihmisille kertyi velkaa ja heidän täytyi lainata naapureiltaan.

Asia on niin, että kun Jumala sanoo: Luota minuun, niin hän tarkoittaa sitä!

Viideskymmenes vuosi oli Riemuvuosi- Se tarkoittaa torvien kaiutus! Sapattien sapatin jälkeen - seitsemän seitsenvuotisen jakson - viideskymmenes vuosi oli riemuvuosi. Kun se alkoi, kuului torvien kaiutus (Sana riemuvuosi tarkoittaa torvien kaiutus): Ja seitsemännessä kuussa, kuukauden kymmenentenä päivänä anna pasunan raikuen soida; sovituspäivänä antakaa pasunan soida koko maassanne (3.Moos.25:9).

Torvien soitto raikui jokaisessa kaupungissa, kylässä, vuorilla ja laaksoissa. Ja jokainen israelilainen

---

tiesi tuon äänen tarkoituksen. Mitä kaikkea se merkitsi? Se kaiutti valtavaa vapautuksen ja pelastuksen siunausta - Jumalan käskystä!

Ja pyhittäkää viidekymmenes vuosi ja julistakaa vapautus maassa kaikille sen asukkaille. Se olkoon teille riemuvuosi; jokainen teistä saa silloin palata perintömaallensa ja sukunsa luo (Jae 10).

Sellaista käskyä ei oltu ennen kuultu: Torvien ääni vapautti kaikista veloista ja kaikki tavarat palautettiin alkuperäisille omistajilleen. Ja se vapautti kaikki palvelijat orjuudesta ja siteistä!

On tarpeetonta sanoa, että torvien kaiutus oli riemullinen ääni jokaiselle palvelijalle, vangille ja äänioikeudettomalle läpi koko maan. Se merkitsi kaiken sidotun loppua ja uuden elämän alkua. Sallikaa minun antaa siitä esimerkki.

Juutalaisen lain mukaan ei kukaan ihminen omistanut maata. Vaikka hän olisikin perinyt sen omaisuutena ja se pysyi hänen perhepiirissään koko elinajan, Jumala omisti kaiken. Jokaisen israelilaisen oli ymmärrettävä, että Jumala omisti vuoret, laaksot, karjan, kaiken maailman rikkauden - ja että hänen kansansa oli vain elinikäisiä maan vuokraajia. Heidän oli kiinnitettävä itsensä omaisuuteensa hyvin kevyesti.

Mutta jos joku velkaantui - oli se sitten väärin menettelyjen, tottelemattomuuden, laiskuuden tai jonkinlaisen onnettomuuden tähden - ei ollut mahdollista tehdä konkurssia. Sanokaamme, että maanviljelijä oli velkaa jollekin toiselle suuren summan rahaa. Hänen ehkä täytyi myydä omat lapsensa ja palvelijansa velan maksamiseksi.

Sitten jos maanviljelijä vielä velkaantui lisää, hän joutui luovuttamaan maansa menettäen kaiken tulonsa sadosta. Ja aivan äärimmäisessä tapauksessa maanviljelijä joutui myymään itsensä toiselle maanviljelijälle hankkiakseen elantonsa.

Mutta kun riemuvuosi alkoi - viideskymmenes vuosi sapattien sapatien jälkeen - kaikki velat pyyhittiin pois. Kaikki vuokrasopimukset ja omaisuudet palautettiin alkuperäisille omistajille. Ja se tarkoitti sitä, että maanviljelijä sai takaisin maansa ja perheensä!

Voit kuvitella sitä iloa, joka alkoi Israelissa ja Juudassa, kun torvet kaiuttivat ääntään. Sillä hetkellä - kymmenentenä päivänä seitsemännessä kuussa, kun ylipappi suoritti kansan sovitusta - jokainen velkapalvelija, joka oli myyty orjaksi, vapautettiin. Ja jokainen, joka oli menettänyt omaisuutensa sai kaiken takaisin. Perheet yhdistyivät jälleen. Kodit palasivat ennalleen. Se oli vapauden, oikeudenmukaisuuden ja vapahduksen aika!

Voin kuvitella maanviljelijöiden seisovan tilojensa rajoilla valmiina astumaan yli niin pian kuin torvet soivat. He olivat odottaneet kymmenen vuotta... sitten viisi... sitten yhden... ja nyt he jo laskivat hetkiä kuullakseen tuon riemullisen äänen. He varmaankin ajattelivat: Saan takaisin sen kaiken, minkä menetin. Se on minun jälleen - koska tämä on riemuvuosi!

Riemuvuoden aikana ei istutettu eikä kylvetty. Tuo aika käytettiin iloittamiseen. Ajattele sitä: se oli kuin joulu joka päivä - Jumalan ylistämistä hänen armostaan, huolenpidostaan ja vapaudesta!

Ymmärrä kuitenkin - riemuvuotena julistettu vapaus ei ollut vain uskoon perustuva sumuinen ajatus. Se oli maan laki. Velallisen ei tarvinnut tehdä muuta kuin vedota lakiin ja pysyä siinä kiinni. Leeviläiset toimivat tarkkailijoina ja nimismiehinä ja takasivat, että jokaiselle tehtiin oikeuden

---

mukaan.

Joskus isäntä sanoi orjalleen: Sinä et saa lähteä - sinä olet yhä minun palvelijani! Ryhdy jälleen työhösi. Mutta palvelija saattoi nauraa ja sanoa vasten kasvoja: Me molemmat tiedämme, mitä torven ääni merkitsee. Se on riemullinen vapauteni ääni! Sinulla ei ole mitään laillista oikeutta minuun enää. Minä olen vapaa!

Kuinka kansa odottikaan tuon riemullisen äänen kuulumista. Se tarkoitti sitä, että voi vapaasti sanoa: Ei enää mitään minun menneisyydestäni voida tuoda minua vastaan. Minun kahleeni ovat irroitettut, olen vapaa. Eikä kukaan voi ryöstää minulta perintöäni. Mutta kahlitun henkilön täytyi toimia saadakseen vapauden ja menetetyt omaisuutensa. Hän saattoi tanssia ja huutaa synagogassa kuinka paljon tahansa: Olen vapaa! Kaikki on ennallaan! Mutta ennenkuin hän vaati oikeutensa itselleen, ei hän voinut nauttia siitä. Ymmärrätkö tämän asian tärkeyden? Monet uskovat eivät ole vaatineet Kristuksen antamaa riemuvuotta itselleen. Monet ajattelevat, että se riemullinen ääni tänään merkitsee pelkästään käsien taputusta ja tanssimista sielullisessa ylistyksessä. Mutta se on paljon enemmän! Jumala kutsuu meitä omistamaan itsellemme vapauden, rauhan ja kirkkauden, jonka hän on valmistanut meille syntien anteeksisaamisen kautta. Meidän on toimittava ja vaadittava se itsellemme!

Profeetta Jesaja julistaa, että Jeesus Kristus on meidän riemuvuotemme! Jesaja kirjoittaa: ... sillä hän on voidellut minut julistamaan ilosanomaa nöyrille... julistamaan vangituille vapautusta ja kahlituille kirvoitusta, julistamaan Herran otollista vuotta... (Jes.61:1-2).

Me tunnemme tämän Raamatun paikan Kristuksen voiton julistuksena synnin ja kuoleman voittajana. Jesaja käyttää tässä riemuvuoden kieltä. Hän sanoo: Soittakaa torvea - julistakaa iloista riemuvuotta, jonka vapahtajamme on antanut meille!

Tämä Raamatun kohta viittaa myös Jeesuksen taivaaseenastumiseen. Taivaallinen Isä - ensin nähtyään rakkaan Poikansa hirvittävät kärsimykset - valmisti Jeesukselle ihanan taivaaseenastumisen. Todellakin, kun Kristus kohosi ylös, häntä saattoivat enkelijoukot lukuisine vaunuineen: Jumalan sotavaunuja on kymmenet tuhannet, on tuhannen kertaa tuhannet; Herra on niiden keskellä, pyhyydessään niinkuin Siinai. Sinä astuit ylös korkeuteen.... (Ps.68:18-19).

Meidän rajoitettu ajatuskykymme ei pysty täysin ymmärtämään tätä ihanaa tapahtumaa. Kun Kristus lähestyi tuota Jumalan iankaikkista kaupunkia, ratsastaen valkoisella hevosellaan, häntä saattoi tuo suuri kulkue. Ja kun hän astui porteista sisälle, Jumalan pasunat alkoivat kaiuttamaan: Jumala astuu ylös riemun raikuessa, Herran pasunain pauhatessa (Ps.47:6).

Tämä oli ilon ääni - torvet kaiuttivat julistaen uskovan riemuvuotta! Ja se ääni julisti koko ihmiskunnalle: Minä olen valmistanut kaikille - vapauden vankeudesta, takaisin perheen luo ja saamaan kaiken tarvittavan yltäkyläiseen elämään. Te olette vapaita elämään ilman vihollisen pelkoa. Astukaa nyt sisälle minun ilooni!

Paavali kirjoittaa Kristuksen ylösnousemuksesta: Hän riisui aseet hallituksilta ja valloilta ja asetti heidät julkisen häpeän alaisiksi; hän sai heistä hänen kauttaan voiton riemun (Kol.2:15). Se on totta - pimeyden ruhtinas joutui hoipertelemaan Herran riemusaaton perässä kahleisiin sidottuna! Ja voitettuna vihollisen takana taivaallisten vaunujen pyörien alla olivat kaikki pimeyden voimat sidottuna ja kukistettuna. Ne pantiin julkiseen häpeään kaikkien niiden edessä, jotka olivat kuolleet uskossa ennen ristin tapahtumaa.

Ja Jeesus astui porteista sisälle kantaen vanhurskauden valtikkaa - hänen rautainen sauvansa, jolla hän hallitsee kaikkia kansoja. Sitten voitokkaan saapumisensa jälkeen hän otti paikkansa valtaistuimella omistaen kaiken vallan, auktoriteetin ja herruuden.

Mikä ihana kuvaus! Saatana ei hallitse. Kommunismi ei hallitse. Ateismi ei hallitse. Ei, Kristuksen viholliset saavat elää vain hänen luvallaan. Ja juuri nyt he vain täyttävät syntiensä maljoja. Jeesus hallitsee kaikkea - ja eräänä päivänä, kun hän on valmis, hän: ...niinkuin saviastian sinä särjet heidät (Ps.2:9).

Rakkaat ystävät, meidän käsityksemme Kristuksen saamasta voitosta saatanan ja synnin vallasta ei voi olla vain jonkilainen epämääräinen, hämmentävä teologia. Meidän tulee tuntea ja ymmärtää tuo iloinen sointu! Saatana on täydellisesti voitettu; hän ei voi pitää meitä vankeina. Ja Kristus on vapauttanut meidät verellään kaikista siteistä. Nyt hän istuu valtaistuimellaan omistaen kaiken voiman ja vallan - tarjoten meille rauhan, ilon ja vapauden!

Kristus astui ylös kirkkauteen ei ainoastaan voittavana Kuninkaanamme, vaan meidän ylimmäisenä pappinamme - olemaan meille esirukoilijanamme! Aivan samalla tavalla, kuin ylimmäinen pappi astui kaikkeinpyhimpään sovituspäivänä, meidän ylimmäinen pappimme Jeesus astui ylös taivaalliseen pyhäkköön, ...niin hän suuremman ja täydellisemmän majan kautta, joka ei ole käsillä tehty... (Hebr.9:11). Todellakin, Johannes kuvaa nähneensä Jeesuksen papillisessa viitassaan: ...pitkäliepeiseen viittaan puettuna ja rinnan kohdalta kultaisella vyöllä vyötetyn (Ilm.1:13).

Mutta Jeesus ei kuitenkaan pelkästään astunut ylös kirkkauteen, jonka hän ansaitsi - vaan tekemään työtä meidän hyväksemme. Apostoli Paavali kirjoittaa: ...Hän astui ylös kirkkauteen, hän otti vankeja saaliikseen, hän antoi ihmisille lahjoja (Ef.4:8). Paavali lainaa Psalmin 68 sanoja tässä: Sinä astuit ylös korkeuteen, otit vankeja saaliiksesi, sait ihmisiä lahjaksesi.... Kiitetty olkoon Herra joka päivä. Meitä kantaa Jumala, meidän apumme (Ps.68:18-20). (Engl. käännös: God of our salvation/pelastuksemme Jumala). Psalmintekijä sanoo: Vapahtajamme on antanut meille kaikki lahjat ja edut voidaksemme elää vapaina!

Hebrealaiskirjeen kirjoittaja muistuttaa meitä, että Jeesuksen tekemä työ taivaassa on meidän hyväksemme: Sillä Kristus ei mennyt käsillä tehtyyn kaikkeinpyhimpään, joka vain on sen oikean kuva, vaan itse taivaaseen, nyt ilmestyäkseen Jumalan kasvojen eteen meidän hyväksemme (Hebr.9:24). ...koska hän aina elää rukoillakseen heidän puolestansa (Hebr.7:25). Kristus tekee sen kaiken meidän hyväksemme!

Mitä sitten tarkoittaa tämä sanonta: Hän elää rukoillakseen heidän puolestansa. Minä uskon, että Jeesus rukoilee esirukousta puolestamme kolmella tavalla:

Jotkut meistä kuvittelevat, että Jeesus seisoo Isän edessä anoen armoa meille, jos me lankeamme. Ei! Kristuksen suorittama esirukous koskee saatanan syytöksiä meitä vastaan.

Tiedäthän, että vihollinen tulee Jumalan valtaistuimen eteen syyttämään meitä jokaisesta epäonnistumisesta ja synnistä. Hän huutaa: Minä vaadin oikeutta! Ja jos olet oikeudenmukainen Jumala, niin sinä tuomitset ja tuhoat tämän henkilön. Hän ansaitsee sen!

Mutta juuri silloin Jeesus astuu esiin. Hänen ei tarvitse pakottaa Isää mihinkään. Hän vain julistaa ristinsä voiton. Sitten hän kääntyy saatanaan päin ja sanoo: Etkö sinä vihollinen kuullut torven ääntä? Sinä tiedät, että sinulla ei ole valtaa tähän minun lapseeni. Pidä kätesi kaukana omaisuudestani!

Toiseksi Kristuksen esirukous saa aikaan sen, että me saamme vastaanottaa ja nauttia kaikista riemuvuoden eduista. Aivan samalla tavalla kuin leeviläiset pitivät sen lain voimassa, joka takaa kaikille oikeudenmukaiset siunaukset, Jeesus tänään takaa meille riemuvuoden oikeudet. Hän vakuuttaa meille, että me olemme laillisesti vapaita!

Saatana voi yrittää varastaa meiltä ristin voiton kuiskaamalla: Sinä olet minun vallassani, ja sinä tiedät sen. Olet sidottu himoihisi koko elämäsi ajan! Et saa koskaan voittoa pahoista tavoistasi.

Mutta juuri sillä hetkellä Jeesus puuttuu asiaan. Hän lähettää avun - Pyhän Hengen - pitämään yllä riemuvuotta sanoen: Torvet ovat soineet, vihollinen. Nyt on riemuvuosi! Päästä otteesi tästä vapaasta lapsesta. Sinulla ei ole mitään valtaa häneen!

Sinä voit taistella yhä syntisi kanssa - mutta mehän olemme laillisesti vapaita kaikista siteistä. Meidän tulee vaatia vapautemme ja täysi perintömme, vaikka tuntuisikin, että olemme tuomitut.

Kolmanneksi Jeesus käy esirukousta sydämessämme sovittaen meidät Isän kanssa. Hän jatkuvasti vastaa epäilyksiimme ja pelkoihimme muistuttaen meitä: 1. me olemme saaneet anteeksi, 2. meidän tulee muistaa Jumalan armo ja laupeus meitä kohtaan, ja 3. me voimme luottaa Jumalan uskollisuuteen siitä, että hän antaa meille kaiken tarvittavan voiman ja kestävyuden.

Kristuksen esirukouksen tähden me voimme nyt sanoa: Minulla voi olla taisteluja lihan kanssa - mutta minä tiedän sydämessäni, mitä Jeesus teki minun hyväkseni. Synti ei voi enää hallita minua. Minä olen kuullut riemullisen soinnun!

Katso, kaikki siunaukset ovat nautittavanasi, jos tunnet riemullisen soinnun! On olemassa syy siihen, että niin monet uskovat tänään elävät pelossa ja hämmentyneinä: koska he eivät ymmärrä riemuvuoden iloista sointua! He kyllä tietävät, että Jeesus kuoli ja nousi ylös; he tietävät, että hänen veressään on voima pelastua. Mutta he eivät vielä ymmärrä sitä iloista sointua siitä, että hän on valmistanut meille mahdollisuuden elää vapaudessa!

Autuas se kansa, joka tuntee juhlariemun... (Ps.89:16). Se riemullinen ääni, jonka me kuulemme tänään on Jumalan pasuna, joka julistaa vapautustamme Jeesuksen Kristuksen veren kautta. Tässä on vielä lisää riemuvuoden siunauksia:

1. ...ne, jotka vaeltavat sinun kasvojesi valkeudessa, Herra (Ps.89:16). Hebrean kielen käänne tässä kohtaa tarkoittaa: He vaeltavat ilossa, varmoina Jumalan lupauksista, luottavaisina hänen läsnäolossaan. Siis meidän ei enää tarvitse vaeltaa pimeydessä tai hämmentyneinä - koska me pysymme hänen kasvojensa valkeudessa!

2. He riemuitsevat sinun nimestäsi kaikkina päivinänsä, ja sinun vanhurskautesi voimasta heidät korotetaan (Ps.89:17). Me tiedämme, että meidän oma vanhurskaudemme on kuin saastainen vaate. Ja siksi meidän on rohkaistava itsemme ja iloittava hänen vanhurskaudestaan - joka on meidän ainoastaan uskon kautta!

3. Sillä sinä olet heidän väkevyytensä, heidän kaunistuksena, ja sinä armossasi kohotat meidän sarvemme (Ps.89:18). Me tiedämme, että Kristus yksin on meidän väkevyytemme lähde. Ja meidän ei enää tarvitse elää vihollisen orjuudessa. Meidän tarvitsee katsoa vain saatanan selkää, jossa me näemme vapahtajamme jalanjäljen. Jeesus on murskannut vihollisemme!

4. Sillä meidän kilpemme on Herran huomassa... (Engl. Sillä Herra on meidän suojamme) (Ps.89:19). Me olemme täysin avuttomia omassa lihassamme. Ja siksi me luotamme täysin Jeesuksen

---

voittoon ristillä. Hän puolustaa meitä kaikkia vihollisia vastaan!

Rakas pyhä, me lähestymme viimeistä, suurta riemuvuotta - josta antaa merkin Jumalan viimeinen pasunan puhallus: ...emme kaikki kuolemaan nuku, mutta kaikki me muutamme, yhtäkkiä, silmänräpäyksessä, viimeisen pasunan soidessa; sillä pasuna soi, ja kuolleet nousevat katoamattomina, ja me muutamme (1.Kor.15:51-52).

Sillä itse Herra on tuleva alas taivaasta käskyhuudon, ylienkelin äänen ja Jumalan pasunan kuuluessa, ja Kristuksessa kuolleet nousevat ylös ensin; sitten meidät, jotka olemme elossa, jotka olemme jääneet tänne, temmataan yhdessä heidän kanssaan pilvissä Herraa vastaan yläilmoihin; ja niin me saamme aina olla Herran kanssa (1.Tess.4:16-17).

Kun nuo pasunat soivat, kuolleet herätetään. Ei ole enää vankeutta, ei mitään sidettä, ei syntiä, ei enää sairautta. Ja sillä hetkellä me olemme ikuisessa riemuvuodessa. Halleluja!